

در دعا راه‌های اُنس عبد به ربّ که هزاران راه پنهانی است، یک به یک گشوده می‌شود.

شماره پرسش: ۲۲۳۵۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۷/۴/۲۳ ۰۴:۴۱:۳۶

متن پرسش

سلام: ما اعتقاد به ارحم‌الراحمینی خدا داریم. پس هر چیزی که ما نیاز داریم خدا بدون سؤال و جواب در اختیار ما قرار می‌دهد! حتی اگر خودمون به نیاز اون چیز توجه نداشته باشیم. اینطور نیست؟ اگر خدا اونو به ما نده به ما ظلم کرده که ما ابداً به این اعتقاد نداریم. حالا با توجه به اینا پس ما چرا باید برای خودمون و یا حتی دیگران دعا کنیم؟ یعنی اگر ما دعا بکنیم و صلاحمون در اون نباشه یا باشه و ما دعا نکنیم خدا از ما دریغ میکنه؟ پس علم و حکمت و عدل و ارحم‌الراحمینی خدا چی میشه؟ ممنون. یا علی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: دعا ابعاد گوناگون و برکات متکثری دارد. در دعا ظرفیت لازم جهت نظر حق به دعاکننده فراهم می‌شود و زمینه‌ی رحمتی که باید به بنده‌اش بنماید، پیش می‌آید. در دعا انسان نیاز خود را اظهار می‌کند تا رحمت پروردگار متناسب با نیاز انسان به انسان داده شود. در دعا راه‌های اُنس عبد به ربّ که هزاران راه پنهانی است، یک به یک گشوده می‌شود. چه بگویم از برکات دعا!! «تو پای به راه در نه و هیچ می‌پرس / خود راه بگویدت که چون باید کرد». «حلوای تنتنانی تا نخوری ندانی». چشیدنی است و نه شنیدنی، ما چه می‌دانیم که اولیاء الهی در ادعیه چه غوغایی بین خود و پروردگار خود به میان می‌آورند. «آن قدر هست که بانک جرسی می‌آید». بانک جرس همان مناجات شعبانیه و یا خمسه عشر است. موفق باشید